

21 Απριλίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

PHITOS TRANSPORT LTD.,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΔΙΑ ΤΗΣ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 1051/91)

*Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρότητας
— Έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας — Καθιστά αδύνατο το δικαστικό
έλεγχο.*

Ο κυριότερος ισχυρισμός που πρόβαλε η αιτήτρια εταιρεία προς 5
υποστήριξη της προσφυγής της κατά της απόφασης της Αναθεωρητικής
Αρχής Αδειών να απορρίψει αίτημά της για επαναχορήγηση δύο αδει-
ών οδικής χρήσης Μεταφορέας "Α" για εκτέλεση διεθνών μεταφορών,
ήταν ότι η επίδικη απόφαση έπασχε λόγω έλλειψης αιτιολογίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, απο- 10
φάσισε ότι:

Το τι είναι ξεκάθαρο από το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης εί- 15
ναι ότι η καθ' ης η αίτηση θεώρησε την αίτηση ως νέα αίτηση και κατά
την εξέτασή της εφάρμοσε τα κριτήρια του Νόμου, ιδιαίτερα του άρ-
θρου 18(4). Όπως φαίνεται από το περιεχόμενο του Άρθρου 18(4) του
περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου (Ν.9/82) τα κριτήρια
αυτά είναι πέντε. Η καθ' ης η αίτηση όχι μόνο δεν προσδιορίζει 20
ποιο/ποια από τα πέντε κριτήρια δεν ικανοποιεί η αιτήτρια, αλλά ούτε
και αναφέρει με σαφήνεια τους λόγους για τους οποίους κατά την άπο-
ψή της δεν ικανοποιούνται. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να αχθεί σε δικά
του συμπεράσματα ως προς τους ακριβείς λόγους για τους οποίους
απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή.

5 Ούτε από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου έχει
εντοπιστεί οτιδήποτε που θα μπορούσε να συμπληρώσει την έλλειψη
επαρκούς αιτιολογίας της επίδικης απόφασης. Στα πρακτικά της συνε-
δρίας ημερ. 13.3.91 που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου αναφέρο-
νται οι απόψεις του Συνδέσμου Διεθνών Οδικών Μεταφορών, οι από-
ψεις του Τμήματος Οδικών Μεταφορών και η εξήγηση που έδωσε ο δι-
κηγόρος της αιτήτριας εταιρείας για τη μη υλοποίηση των αδειών, χω-
ρίς οποιοδήποτε άλλο σχόλιο από την ίδια την καθ'ης η αίτηση εκτός
10 από το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης. Η έλλειψη επαρκούς αι-
τιολογίας καθιστά αδύνατο το δικαστικό έλεγχο και για το λόγο αυτό
η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ανυρωθεί.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

15 **Προσφυγή.**

Πρόσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής
Αδειών με την οποία απερρίφθη η ιεραρχική προσφυγή της αιτή-
τριας εταιρείας εναντίον της αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδει-
20 ών για τη χορήγηση σ' αυτήν δυο αδειών οδικής χρήσης Μεταφορέα
"Α" για εκτέλεση διεθνών μεταφορών.

Σ. Καραπατάκης, για την Αιτήτρια.

25 *Μ. Τσιάππα, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ'ων η
αίτηση.*

Cur. adv. vult.

30 ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια εταιρεία με την παρούσα
προσφυγή ζητά ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής
Αδειών με την οποία απερρίφθη η ιεραρχική προσφυγή της εναντίον
της απόφασης της Αρχής Αδειών να αρνηθεί τη χορήγηση στην αι-
τήτρια δύο αδειών οδικής χρήσης Μεταφορέως "Α" για εκτέλεση
35 διεθνών μεταφορών.

Τα γεγονότα που ενδιαφέρουν για σκοπούς της προσφυγής όπως
αυτά εξελίχθηκαν από το 1983 οπότε υποβλήθηκε για πρώτη φορά
το αίτημα της αιτήτριας εταιρείας προς την Αρχή Αδειών είναι τα
40 ακόλουθα:

Η αιτήτρια εταιρεία τον Απρίλη 1983 υπέβαλε για πρώτη φορά
αίτηση στην Αρχή Αδειών για χορήγηση αδειών οδικής χρήσης με-
ταφορέα "Α" για διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων σε σχέση με

δύο καινούργια φορτηγά μηχανοκίνητα οχήματα.

Η Αρχή Αδειών αποφάσισε σε συνεδρία της που έγινε στις 18.6.85 την απόρριψη των αιτήσεων και εναντίον αυτής της απόφασης η αιτήτρια εταιρεία άσκησε στις 5.7.85 ιεραρχική προσφυγή στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών. 5

Με απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ημερ. 28.3.87 η πιο πάνω ιεραρχική προσφυγή έγινε αποδεκτή και σε συμμόρφωση με αυτή η Αρχή Αδειών αποφάσισε στις 2.6.87 την έγκριση χορήγησης στην αιτήτρια των σχετικών αδειών. 10

Με επιστολή του δικηγόρου της ημερ. 23.11.89 η αιτήτρια υπέβαλε αίτημα για ανανέωση των εγκρίσεων της Αρχής Αδειών, και η Αρχή Αδειών αποφάσισε σε συνεδρία της στις 20.1.90 να καλέσει την αιτήτρια να δώσει εξηγήσεις για τη μη υλοποίηση των αδειών που της είχαν χορηγηθεί. 15

Σε συνεδρία της που έγινε στις 17.2.90 η Αρχή Αδειών αποφάσισε την απόρριψη του αιτήματος της αιτήτριας για παράταση των εγκρίσεων γιατί παρήλθε αρκετό χρονικό διάστημα από την ημερομηνία που εκδόθηκαν οι εγκρίσεις και δεν υλοποιήθηκαν. 20

Η αιτήτρια άσκησε στις 5.4.90 ιεραρχική προσφυγή στην καθ'ης αίτηση Αναθεωρητική Αρχή Αδειών. 25

Η καθ'ης η αίτηση Αρχή άκουσε την ιεραρχική προσφυγή σε συνεδρία της που έγινε στις 13.3.91. Από τα πρακτικά της εν λόγω συνεδρίας φαίνεται ότι η καθ'ης η αίτηση άκουσε τις απόψεις του Γενικού Γραμματέα του Συνδέσμου Διεθνών Οδικών Μεταφορών ο οποίος ανέφερε ότι το Συμβούλιο του Συνδέσμου τον εξουσιοδότησε να φέρει ένσταση στην παραχώρηση άλλων αδειών, και εξέθεσε τους λόγους για την ένσταση του αυτή. Στη συνέχεια η καθ'ης η αίτηση άκουσε τις απόψεις του εκπροσώπου του Τμήματος Οδικών Μεταφορών ο οποίος επανέλαβε τη θέση του Τμήματος του που τέθηκε και ενώπιον της Αρχής Αδειών, ότι δηλαδή οι ανάγκες είναι περιορισμένες και μπορούν να εξυπηρετηθούν με τα υφιστάμενα οχήματα και ο οποίος έθεσε ενώπιον της καθ'ης στοιχεία αναφορικά με το θέμα. 30
35

Η καθ'ης η αίτηση άκουσε και το δικηγόρο της αιτήτριας εταιρείας ο οποίος ανέφερε ότι οι άδειες δεν υλοποιήθηκαν επειδή τα οχήματα για τα οποία προορίζονταν οι άδειες ήταν ηλικίας μεγαλύτερης των 10 ετών και δεν επιτράπη η εγγραφή τους. Είπε επίσης 40

5 ότι η αιτήτρια είχε τότε οικονομικά προβλήματα και δεν μπορούσε να αγοράσει αυτοκίνητα κάτω των 10 ετών. Τώρα όμως ανέφερε, έχει αυξημένες ανάγκες για μεταφορές και τα δύο υφιστάμενα οχήματα της δεν αρκούν. Παρουσίασε επίσης στοιχεία για τις αυξημένες μεταφορές. Σε συνεδρία της που έγινε 4 μήνες αργότερα στις 13.7.91, η καθ' ης η αίτηση αποφάσισε την απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής, και το κείμενο της απόφασής της που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής έχει ως εξής:

10 “Η παρούσα προσφυγή στρέφεται εναντίον αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών για επαναχορήγηση δύο αδειών διεθνών μεταφορών TIR που χορηγήθηκαν στην προσφεύγουσα στις 20.6.87
15 αλλά έκτοτε δεν υλοποιήθηκαν. Η δικαιολογία που δόθηκε για την μη υλοποίηση ήταν ότι ζήτησαν να υλοποιήσουν τις άδειες πάνω σε οχήματα ηλικίας άνω των 10 ετών που σύμφωνα με ρητή πρόνοια του άρθρου 18(3) του Νόμου είναι παράνομο. Δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι ευσταθεί η δικαιολογία αυτή διότι οι προσφεύγοντες που αποτελούν μεταφορική επιχείρηση οφείλουν να γνωρίζουν τις πρόνοιες της σχετικής νομοθεσίας και ειδικότερα τις πρόνοιες του άρθρου 18(3) του Νόμου.

20 Από το σύνολο των ενώπιόν μας στοιχείων και εφαρμόζοντας τα κριτήρια του Νόμου και ιδιαίτερα του άρθρου 18(4) αυτού, κρίνουμε ότι η επαναχορήγηση των αδειών αυτών δεν πρέπει να λάβει χώρα και γιαυτό απορρίπτουμε την προσφυγή.”

25 Η πιο πάνω απόφαση ημερ. 13.7.91 κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια με επιστολή ημερ. 12.9.91 και εναντίον αυτής η αιτήτρια καταχώρησε στο Δικαστήριο στις 4.11.91 την παρούσα προσφυγή.

30 Οι λόγοι για ακύρωση που προβλήθηκαν από το δικηγόρο της αιτήτριας εταιρείας επικεντρώνονται στην έλλειψη αιτιολογίας, στην ύπαρξη πλάνης περί τα πράγματα, στην κακή ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 18(4) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982 όπως αυτός τροποποιήθηκε, (ο Νόμος) και σε δυσμενή διάκριση της αιτήτριας σε σύγκριση με τους υπόλοιπους αιτητές στους οποίους παραχωρήθηκαν άδειες. Αναφέρεται παρεμπιπτόντως ότι στην ιεραρχική προσφυγή της αιτήτριας παρουσιάζετο ως ενδιαφερόμενο μέρος η εταιρεία C.I.R. στην οποία παραχωρήθηκε άδεια για όχημά της. Κατά τη συνεδρία της καθ' ης ημερ. 13.3.91 η αιτήτρια απέσυρε την προσφυγή.

Οι συνήγοροι των δύο μερών έχουν την άποψη ότι το αίτημα της αιτήτριας εταιρείας για ανανέωση των εγκρίσεων για τις δύο άδειες

αποτελεί στην ουσία νέα αίτηση για χορήγηση αδειών διεθνών μεταφορών.

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας ανέφερε ότι η προηγούμενη απόφαση για χορήγηση αδειών είχε ατονήσει λόγω της παρέλευσης του χρόνου που είχε καθοριστεί για υλοποίησή της και παρέτεμψε σε σχετικό απόσπασμα για το θέμα της ατονίας των διοικητικών πράξεων στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 198.

Το Μέρος V - άρθρο 18 του Νόμου διέπει το θέμα της χορήγησης άδειας διεθνών μεταφορών. Ειδικότερα το εδάφιο 4 προσδιορίζει τις προϋποθέσεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την Αρχή Αδειών, κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας για τη χορήγηση άδειας διεθνών μεταφορών. Το άρθρο 18(4) έχει ως εξής:

“(4) Η αρχή αδειών κατά την άσκηση της διακριτικής αυτής εξουσίας διά την χορήγησης αδειάς διεθνών μεταφορών θα λαμβάνη υπ’ όψιν τα κάτωθι:

(α) Τας μεταφορικής ανάγκης τας οποίας σκοπεί να εξυπηρετήσει ο αιτητής διά της αιτουμένης αδειάς·

(β) την ύπαρξιν άλλων αδειούχων μεταφορικών επιχειρήσεων παρεχουσών τας αυτάς ή παρομοίας μεταφορικής υπηρεσίας και τον βαθμόν επαρκείας και τακτικότητος εις ον αι τοιαύται υπηρεσίαι παρέχονται·

(γ) τον βαθμόν εις τον οποίον είναι πιθανόν ότι ο αιτητής θα δύναται να παρέχη ασφαλείς, συνεχείς και τακτικώς μεταφορικής υπηρεσίας·

(δ) τας απολαβάς, τον χαρακτήρα και τους γενικούς όρους απασχολήσεως των οδηγών και του άλλου προσωπικού του απασχολουμένου υπό του αιτητού·

(ε) την ανάγκην συντονισμού των διεθνών οδικών μεταφορών και αποφυγής επιβλαβούς ανταγωνισμού των αναμειγμένων εις τας τοιαύτας μεταφοράς προσώπων.”

Αναφορικά με τον ισχυρισμό για έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας που προβλήθηκε ως πρώτος λόγος ακύρωσης στη γραπτή αγόρευση της αιτήτριας, υποστηρίχθηκε ότι στην υπό εξέταση περίπτωση δε δίνεται καμιά αιτιολογία εκτός της επίκλησης του άρθρου 18(4) του

Νόμου και ότι τα στοιχεία του φακέλου δεν μπορούν να τη συμπληρώσουν.

5 Η δικηγόρος της Δημοκρατίας δεν αντέκρουσε ευθέως τον πιο πάνω ισχυρισμό.

10 Ανέφερε όμως (παρ. 3 της γραπτής αγόρευσης) ότι η απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής όπως φαίνεται από το κείμενο της επίδικης απόφασης προέκυψε από την εφαρμογή από την καθ'ης η αίτηση του άρθρου 18(4) του Νόμου.

15 Σε άλλο σημείο της αγόρευσής της (παρ. 8(δ)) ανέφερε ότι ήταν εύλογα επιτρεπτό στην καθ'ης η αίτηση να καταλήξει με βάση τα γεγονότα που είχαν τεθεί ενώπιόν της ότι δεν ευσταθούσε η δικαιολογία που είχε δώσει η αιτήτρια για τη μη υλοποίηση των αδειών που της είχαν χορηγηθεί.

20 Αναφέρθηκε επίσης στην προϋπόθεση του άρθρου 18(4)(γ) που αναφέρεται στο νομοθετικό καθήκον της Αρχής Αδειών να λαμβάνει υπόψη της το βαθμό στον οποίο κάποιος συγκεκριμένος αιτητής θα μπορεί να παρέχει ασφαλείς, συνεχείς και τακτικές υπηρεσίες και προχώρησε να πει: "Εξυπακούεται ότι η Αρχή Αδειών έχει διακριτική εξουσία να αρνηθεί τη χορήγηση αδειών εκεί που υπάρχει
25 εύλογη πιθανότητα με βάση τα συγκεκριμένα στοιχεία που βρίσκονται ενώπιόν της, όπως και στη συγκεκριμένη περίπτωση ότι κάποιος συγκεκριμένος αιτητής δυνατόν να μην υλοποιήσει τη χορηγηθείσα άδεια οδικής χρήσης μέσα στην προθεσμία που του παρέχεται με αποτέλεσμα τη μη παροχή μεταφορικών υπηρεσιών."

30 Όπως αντιλαμβάνομαι τη θέση της δικηγόρου της Δημοκρατίας αυτή έμμεσα εισηγείται ότι ο λόγος για τον οποίο η καθ'ης η αίτηση απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή της αιτήτριας είναι γιατί τη θεωρεί αναξιόπιστη έχοντας υπόψη την προηγούμενη παράλειψή της να υλοποιήσει τις άδειες, και κατά συνέπεια η αιτήτρια απέτυχε να ικανοποιήσει την πρόνοια του άρθρου 18(4)(γ).
35

40 Το πιο πάνω συμπέρασμα κατά την άποψή μου δεν μπορεί να εξαχθεί με βεβαιότητα από το απόσπασμα της επίδικης απόφασης. Το τι είναι ξεκάθαρο από το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης είναι ότι η καθ'ης η αίτηση θεώρησε την αίτηση ως νέα αίτηση και κατά την εξέτασή της εφάρμοσε τα κριτήρια του Νόμου, ιδιαίτερα του άρθρου 18(4). Όπως φαίνεται από το περιεχόμενο του άρθρου 18(4) που παράθεσα πιο πάνω τα κριτήρια αυτά είναι πέντε. Η καθ'ης η αίτηση όχι μόνο δεν προσδιορίζει ποιο/ποια από τα πέντε κριτήρια

δεν ικανοποιεί η αιτήτρια, αλλά ούτε και αναφέρει με σαφήνεια τους λόγους για τους οποίους κατά την άποψή της δεν ικανοποιούνται. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να αχθεί σε δικά του συμπεράσματα ως προς τους ακριβείς λόγους για τους οποίους απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή.

5

Ούτε από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου έχω εντοπίσει οτιδήποτε που θα μπορούσε να συμπληρώσει την έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας της επίδικης απόφασης. Στα πρακτικά της συνεδρίας ημερ. 13.3.91 που τέθηκαν ενώπιόν μου αναφέρονται οι απόψεις του Συνδέσμου Διεθνών Οδικών Μεταφορών, οι απόψεις του Τμήματος Οδικών Μεταφορών και η εξήγηση που έδωσε ο δικηγόρος της αιτήτριας εταιρείας για τη μη υλοποίηση των αδειών, χωρίς οποιοδήποτε άλλο σχόλιο από την ίδια την καθ'ης η αίτηση εκτός από το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης. Η έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας καθιστά αδύνατο το δικαστικό έλεγχο και για το λόγο αυτό η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί.

10

15

Ενόψει του πιο πάνω συμπεράσματός μου θεωρώ ότι δεν χρειάζεται να ασχοληθώ με τους υπόλοιπους λόγους για ακύρωση που πρόβαλε η αιτήτρια εταιρεία.

20

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς όμως διάταγμα για έξοδα.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.